सर्गः ४ सरलासक्तमातङ्गग्रैवेयस्फुरितत्विषः । आस न्नोषधयो नेतुर्नक्तमस्नेहदीपिकाः ॥ ७५ ॥ तस्यो त्सृष्टनिवासेषु कण्ठरज्जुक्षतत्वचः । गजवर्ष्मकिरा तेभ्यः शशंसुर्देवदारवः ॥ ७६ ॥ तत्र घोरंरघो र्युद्धं पर्वतीयैर्गणैरभूत् । नाराचक्षेपणीयाश्म निष्पेषोत्पतितानलं ॥ ७७ ॥ शरैरुत्सवसंकेतात्स कृत्वा विरतोत्सवान् । जयोदाहरणं वाक्कोर्गाययामासकिन्नरान् ॥ ७८ ॥

कीचकानां सच्छिद्रवंशानां शब्दस्य हेतवः पु° किं° गङ्गायाः कणाः सन्ति येषु ते ॥ ७३ ॥ वीति । सैनिकाः नमेरूणां रुद्राक्षाणां छायासु विश्रामं कृतवन्तः किं कृत्वा दृषदः अध्यास्य दृषत्सु उपविश्य किं° दृषदः निषण्णानां उपविष्टानां मृगाणां नाभिभिः कस्तूरीभिर्वासितः उत्संगोयासां ताः ॥ ७४ ॥ सरलादृति । नेतुर्नायकस्य रघोः नक्तं रात्रौ ओषधयः ज्योतिर्लताः तैलशून्याः प्रदीपाः बभूवुः ओषधयः किं° सरलेषु देवदारुषुबद्धाः ये हस्तिनः तेषां ग्रीवाभरणे स्फुरिता दीप्तिर्यासां ताः ॥ ७५ ॥ तस्येति । देवदारवः वृक्षाः तस्य रघोः हस्तिनः वर्ष्म प्रमाणं किरातेभ्यः कथयामासुः किं° देवदारवः त्यक्तवासस्थानेषु हस्तिनां कण्ठरज्जुभिः क्षता त्वक् येषां ते ॥ ७६ ॥ तत्रेति । तत्र हिमाद्रौ गणैः सह रघोः